

Bot

Minister **Bot**: Ja, u weet ook dat veroordelingen in de VN-Mensenrechtenraad een ander karakter hebben. Dit betekent dat een land gelijk wordt gesteld met de landen die ik net heb genoemd. Onder de huidige omstandigheden vind ik dat niet gerechtvaardigd.

Het dictum van de motie van de heer Van Baalen en de heer Ormel beschouw ik als ondersteuning van het regeringsbeleid. Ik laat het gaarne aan het oordeel van de Kamer over of zij de motie aanneemt.

Ik moet aanname van de motie van de heer Van Bommel ontraden. In de Kamer is vaak gesproken over de reden van de inval en met name de politieke ondersteuning van Nederland. Ik heb totaal geen behoefte aan een dergelijk onderzoek. Ik dacht de reden van de Nederlandse steun hier een en andermaal duidelijk uiteen is gezet. De legitimatie was het feit dat VN resoluties niet werden nagekomen en de persistente weigering van Irak om antwoord te geven op de vragen van Hans Blix. De argumenten zijn bekend. Vandaag is er weliswaar niet over deze onderwerpen gediscussieerd, maar de inhoudelijke argumenten geven voor mij de doorslag.

De heer **Van Bommel** (SP): Volgens mij is dit onderwerp vandaag door minimaal twee fracties, namelijk de fracties van D66 en SP, aan de orde gesteld. Het gaat om het vertrouwen tussen Nederland en de Verenigde Staten. De motie lijkt mij alleszins relevant. Ik had van u ook een meer inhoudelijke beantwoording verwacht met betrekking tot de wens om de betrouwbaarheid van die relatie nader te onderzoeken. Dat is ook de achtergrond van deze motie. Ik begrijp niet dat u daarvan zo gemakkelijk afstand kan nemen.

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66): Informatieverstrekking en de vertrouwensbasis zijn in dit dossier zeer relevant. Op basis van informatie die wij krijgen nemen wij heel cruciale beslissingen, zoals de inval in Irak. Daarom vind ik het nodig dat wij een en ander tot op de bodem uitzoeken. Wij kunnen er namelijk niet vanuit blijven gaan dat het vanzelf wel overgaat. Dat een politiek van de kop in het zand steken.

Minister **Bot**: Ik geloof dat het niets te maken heeft met de kop in het zand steken. Het is duidelijk wat de beweegredenen geweest zijn van de Nederlandse regering om die politieke steun destijds te geven. Ik geef nogmaals aan dat wij niet hebben meegevochten. Wij bevinden ons dus niet in dezelfde positie als het Verenigd Koninkrijk of de Verenigde Staten. Wij hebben ons gebaseerd op de resoluties en op het feit dat Saddam Hoessein geen antwoord wilde geven op de hem gestelde vragen. Nu is duidelijk dat dit allemaal niet gebeurd zou zijn als hij dat wel gedaan had; al had hij maar een vinger gegeven. Maar het feit dat Saddam Hoessein weigerachtig bleef creëerde onder die omstandigheden en in die tijd toch minstens de vermoedens dat er in Irak iets aan de hand was.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik neem aan dat wij volgende week woensdag over de ingediende moties zullen stemmen.

De vergadering wordt van 12.54 uur tot 13.45 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, woensdag 20 september 2006 – dat is de woensdag na Prinsjesdag – de vergadering te beginnen om 13.00 uur. Ik stel u verder voor om dan eerst te stemmen over de onderwerpen die deze week al zijn behandeld of die vanmiddag en morgen nog behandeld worden, om op die woensdag geen vragenuur te houden en om dus direct na de stemmingen over te gaan tot de orde van de dag.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Wilders.

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Voorzitter. Gisteren werd bekend dat de minister van Justitie van mening is dat als twee derde van de Nederlanders morgen de sharia zou willen invoeren, die mogelijkheid er ook zou moeten zijn. Het zou dus mogelijk moeten zijn, in Nederland het islamitisch recht in te voeren. Dat is een uitspraak die bij mij en veel anderen tot verbijstering, maar ook gewoon tot enorme woede heeft geleid. De invoering van de barbaarse sharia zou immers het einde betekenen van de democratie zoals wij die in Nederland nu kennen, waar wij juist trots op moeten zijn en die wij tot het uiterste moeten verdedigen. De minister van Justitie dient zich voor zijn uitspraken te verantwoorden in de Tweede Kamer. Mij dunkt, een belangrijker onderwerp dan het behoud van onze democratie is er niet. Daarom is mijn verzoek om op korte termijn een spoeddebat te houden met de minister van Justitie, wat mij betreft nog deze week. Het zou mij daarbij helpen als wij vandaag in ieder geval nog antwoord zouden krijgen op de Kamervragen die ik hierover gisteren al heb gesteld.

De heer **Herben** (LPF): De minister gaf in dat interview blijk van een onvervalst staaltje cultuurrelativisme en ik denk dat hij daarover spoedig verantwoording moet afleggen in de Tweede Kamer. Ik steun het verzoek van de heer Wilders.

De heer **Dijsselbloem** (PvdA): Mijn fractie steunt het verzoek ook.

De heer **Van der Ham** (D66): Ik steun het verzoek ook, maar wil daarbij wel opmerken dat de minister naast de beantwoording van de vragen ook enige uitleg zal moeten geven over de duiding van het artikel. Is hij wel goed geciteerd? Ik hoorde nu al in de media dat hij daar vraagtekens bij heeft gezet. Daartoe zal hij hier natuurlijk ook de gelegenheid moeten krijgen.

De heer **Wilders** (Groep Wilders): Ik dank de collegae voor hun steun. Tegen de heer Van der Ham zeg ik: de minister zal daar ook op kunnen ingaan in antwoord op de Kamervragen die zijn gesteld. Des te belangrijker is het dat wij ook echt vandaag zijn antwoorden krijgen.

Voorzitter

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Justitie. Hij wordt verzocht, de schriftelijke vragen van het lid Wilders over dit onderwerp voor vandaag 18.00 uur te beantwoorden. Ik stel voorts voor, het spoeddebat met de minister morgenochtend te houden, met spreektijden van vier minuten per fractie.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Tichelaar.

De heer **Tichelaar** (PvdA): Voorzitter. Als voorzitter van de vaste commissie voor Financiën verzoek ik u om het verslag van het algemeen overleg over de aandelenverkoop Connexion op de agenda te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik stel voor om aan het verzoek te voldoen en het punt toe te voegen aan de agenda van volgende week.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Gemeentewet en de Provinciewet in verband met een verruiming van de bevoegdheid van de raad en provinciale staten om tijdelijk ontheffing te verlenen van het vereiste van ingezetenschap voor wethouders en gedeputeerden (30480).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

Mevrouw **Fierens** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de minister voor het voorliggende wetsvoorstel. De PvdA-fractie heeft de minister verzocht om een dergelijk wetsvoorstel te maken omdat bleek dat er onduidelijkheid bestond over de verhuisplicht van wethouders en gedeputeerden toen het als gevolg van de dualisering mogelijk werd om deze van buiten de gemeenteraad of provinciale staten aan te trekken. Wij kregen veel vragen van gemeenten over de wijze waarop zij daarmee moesten omgaan. Er werd gedoogd en er werden allerlei oplossingen gevonden, maar er bleef onduidelijkheid bestaan en er bleef wat onrust hangen. Mijn fractie heeft in een algemeen overleg aan minister Pechtold gevraagd om een regeling op te stellen waarin een eenvoudige oplossing werd geboden voor het ontstane probleem. Nu is er een voorstel.

De PvdA-fractie vindt het belangrijk dat bestuurders in hun gemeente of provincie wonen. Als je een gemeente wilt besturen, hoort het deelnemen aan het lokale leven gewoonweg bij. Nu het, terecht, mogelijk is geworden om wethouders van buiten de raad en van buiten de gemeente aan te trekken, is het verhuizen een issue geworden. Niet iedereen van buiten de gemeente zal altijd even makkelijk meteen kunnen verhuizen. Soms is dat in verband met gezinsomstandigheden, zoals een werkende partner of schoolgaande kinderen. Het is ook niet altijd even eenvoudig om meteen passende woonruimte te vinden.

Het voorliggende wetsvoorstel biedt een eenvoudige en adequate oplossing. De raad neemt ieder jaar een besluit over de verhuisplicht en kan ieder jaar opnieuw uitstel verlenen. Het is een positief voorstel dat bijdraagt aan de autonomie van gemeenten. De bevoegdheid komt immers te liggen waar zij hoort, namelijk bij de gemeenteraad of bij de provinciale staten. Het voorstel is ook eenvoudig. Het levert geen extra bureaucratie of ander gedoe op. Als een gemeente of provincie een goede bestuurder van buiten kan halen, moet deze dat zeker niet laten. Op deze manier wordt het dualisme volledig benut. Als een bestuurder niet aan het woonplaatsvereiste wil voldoen, heeft de raad uiteraard de mogelijkheid om dat aan de orde te stellen en de betreffende bestuurder eventueel naar huis te sturen.

Ik wil graag de grenzen van de wet verkennen. Ik vraag mij af wat de invloed van dit wetsvoorstel zal zijn op het benoemen van meer vrouwelijke wethouders. Op dit moment is 17% van het totale aantal wethouders vrouw. Dat is een heel laag percentage. Ik wil een voorbeeld noemen. Een vrouw wordt gevraagd om bijvoorbeeld wethouder te worden in Zwolle. Zij woont met haar gezin in Utrecht, haar man heeft daar zijn baan en de kinderen gaan daar op school. Het zou kunnen dat het gezin niet wil meeverhuizen. Het kan natuurlijk ook gebeuren dat een man voor het wethouderschap wordt gevraagd en zijn vrouw een baan heeft – helaas is dat wat vaker een deeltijdbaan – in Utrecht. In dat geval is de drempel echter veel gemakkelijker te nemen. Is bij het opstellen van de wet onderzocht wat het effect ervan is op dit soort zaken? Is overwogen om het woonplaatsvereiste voor wethouders die van buitenaf komen op te rekken zodat mensen kunnen blijven wonen waar zij wonen en de raad hier niet jaarlijks hoeft te besluiten? Er zijn immers al zo weinig vrouwelijke wethouders.

Wat vindt de minister ervan dat gemeenten ook kunnen overgaan tot een soort stilzwijgende automatische verlenging? Dat zou er immers toe kunnen leiden dat de wethouder in kwestie nooit in de gemeente zal gaan wonen, terwijl wij natuurlijk hechten aan dat woonplaatsvereiste. Als er steeds stilzwijgend wordt verlengd, is het in feite een loze regeling. Is de minister bekend om hoeveel wethouders en gedeputeerden het gaat in deze nieuwe periode? Is hij bereid om de verhuisbewegingen en de invloed van de regeling op de benoeming van vrouwelijke wethouders te scannen zodat duidelijk wordt hoe de wet in de praktijk uitwerkt?

Concluderend, het is een goede wet maar ik wil nog wel even de grenzen verkennen op de effecten die het in de praktijk zal hebben, heel in het bijzonder op de toename van het aantal vrouwelijke wethouders.

De heer **Slob** (ChristenUnie): Mijnheer de voorzitter. Het wetsvoorstel over het vereiste van ingezetenschap van wethouders en gedeputeerden kent een voorgeschiedenis. In elk geval heeft de discussie erover een voorgeschiedenis. Ik zat nog niet zo heel lang in de Kamer toen de Wet dualisering gemeentebestuur werd gesproken. Ik kan mij herinneren dat wij heel uitvoerig met de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, de heer De Vries, erover hebben gedebatteerd. De regering stelde toen voor om het helemaal open te laten; dus geen verhuisplicht. Een meerderheid van de Kamer vond dat te ver gaan en ik was één van die mensen. Wij vonden